

maatte lønnes paa samme Maade som Skovfogder. Det er ogsaa en Sag, jeg mener, det kommende Udvalg vil tage i Betragtning.

Endnu skal jeg kun kortelig omtale de lavere Funktionærer, hvis Løn aarlig bevilges paa Finansloven. Der er nogle Klasser Hegnsmand og Skovløbere, som i mine Tanker ere ret daarlig stillede i Forhold til det, der forlanges af dem. Jeg ved ikke, om det er ens hele Landet over, men saaledes er det ude i mit Hjørne af Landet. Jeg tænker mig, at min Valgkreds vel indeholder det største Skovareal i Landet, i hvert Fald det værdifuldeste. Der er alene 5 Skovridere i Kredsen. Jeg gentager, det er ikke saa ganske lidt, der kan forlanges af disse Hegnsmand og Skovløbere, naar de virkelig skulle udføre, hvad der kan forlanges af dem. Man kan saaledes fordrer, at de skulle staa til Tjeneste ikke mindre end 4 Dage om Ugen for at udlevere Brænde, der er købt ved Auktion. Hvis denne Bestemmelse blev overholdt, vilde de Folk slet ikke kunne eksistere, for de ere jo henviste til i Hovedsagen at leve af deres Arbejde i Skoven. Hvis en saadan Bestemmelse vilde blive gjort gældende over for dem, vilde deres Stilling blive aldeles umulig. Men der er altid blevet set gennem Fingre dermed, saa at de for Eksempel kunne lade deres Koner og Børn vise dem, der komme efter Brænde, hvor dette ligger, medens de selv have kunnet passe deres Arbejde. Naar man fortolker deres Forpligtelser saa gunstigt, kan det naturligvis gaa, men henviste ere de dog i hvert Fald til at leve af deres Hænders Arbejde. Dette kan nok gaa, saa længe de Folk endnu ere nogenlunde unge og kraftige, men som bekendt er Skovhuggeri ikke noget let Arbejde; jeg kan tale med af Erfaring, da jeg i flere Aar selv udelukkende har levet af, hvad jeg tjente med min Økse. Jeg tror nok, man kan kalde det et sundt Arbejde, men det er overordentlig strengt, og de Folk ere ogsaa i Reglen opslidte nogenlunde tidligt. Det er vist yderst sjældent, at en Mand holder længere ud med fuldt Arbejde end til det 50de Aar, senere tage deres Arbejdsevne stærkt af. Nu have de en ubetydelig Løn, og naar de blive saa gamle,

at de ikke kunne mere, kan der tilstaa dem et Beløb — og det gøres i Reglen i vort Hjørne af Landet — i Understøttelse, som vel kan regnes til omtrent 70 Kr. aarlig. Men de kunne ikke fordrer denne Understøttelse som deres Ret dertil, og faa de ingen, ere de henviste udelukkende til Alderdomsunderstøttelse. Men det er der atter den Hage ved, at naar de henvende sig til Kommunerne derom, faa de i Reglen det Svar, at man synes, Staten nok kunde forsørge dem paa deres gamle Dage, naar den tager deres Arbejdskraft i den Tid, de duede til noget. Det er ikke saa behageligt for de Folk at skulle høre paa til en Begyndelse, selv om de maaske nok i Reglen ved Anstrengelse faa den ikke meget rundelige Alderdomsunderstøttelse, der falder af. Jeg vilde derfor meget ønske, at Forslaget havde indeholdt nogle Bestemmelser i saa Hensende, og henstiller til den højtærede Minister, om han ikke under Sagens videre Forløb kunde finde Lejlighed til at gøre noget for disse Folk, saa at de paa deres gamle Dage have Ret til en Understøttelse og ikke som nu ere henviste til andres For-godtbefindende i saa Hensende. Jeg skulde ikke lægge nogen Vægt paa, om det Arbejde, de udføre, blev betalt højere, end det bliver, skønt det ikke er meget højt, men netop det, at de paa deres gamle Dage kunde faa nogen Forsørgelse, vilde være af meget større Betydning for dem.

Angaaende Betalingen for Arbejde i Skoven, der blev berørt i Lørdags af en de ærede Talere — jeg husker ikke hvem — kunde jeg ogsaa lide at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, at den næsten er for lav i Forhold til, hvad der betales for andet Arbejde her i Landet. Jeg skal ikke indlade mig paa en detailleret Udregning af, hvor meget de Folk faa pr. Kubikfod Træ, for saa skulde der atter en Beregning til af, hvor meget de kunne bestille om Dagen, og hvor stor Fortjenesten bliver. Jeg skal blot henvise til, at man ikke kan gøre Regning paa, at en Mand ved strengt Arbejde kan tjene mere end 2 Kr. om Dagen, og det er endda kun de Dage om Vinteren, da de kunne nære sig i Skoven. Naar det er uheldigt Vejr — og det kan det somme Tider blive hver anden Dag — tjene de ingen Ting.